

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Spaanse Staat tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met Protocol; Madrid, 16 juni 1971

BRIEF VAN DE MINISTER
VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 24 september 1971.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 28 september 1971.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 28 oktober 1971.

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij de Nederlandse, de Spaanse en de Engelse tekst over te leggen van de op 16 juni 1971 te Madrid tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Spaanse Staat tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met Protocol (*Trb.* 1971, 144).

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt gevraagd alleen voor Nederland.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

BIESHEUVEL.

Toelichtende nota

De steeds toenemende betekenis van de financiële en economische betrekkingen tussen Nederland en Spanje heeft hier te lande een behoefte doen ontstaan om, evenals met tal van andere landen, ook met Spanje een overeenkomst ter vermijding van dubbele belasting op het gebied van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen tot stand te brengen. Deze wens vond, in verband met het streven van Spanje om buitenlandse investeringen te bevorderen, eveneens weerklank bij de Spaanse regering. Met de onderhandelingen om tot een zodanige overeenkomst te geraken is eind 1967 een begin gemaakt. In de loop van 1970 werd het overleg op bevredigende wijze afgesloten.

In de overeenkomst, welke hierbij met bijbehorend protocol ter stilzwijgende goedkeuring wordt voorgelegd, is, zoals gebruikelijk, zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de modelconventie, welke in 1963 door de O.E.S.O. is aanbevolen.

In overeenstemming met deze modelconventie en met het huidige Nederlandse beleid ter zake is met betrekking tot dividenden, voor zover niet uitgekeerd in een deelnemingsverhouding, overeengekomen dat deze over en weer aan een bronheffing van ten hoogste 15 pct. zullen zijn onderworpen (artikel 10, tweede lid).

Ten aanzien van dividenden die in een deelnemingsverhouding door een vennootschap in het ene land aan een vennootschap in het andere land worden uitgekeerd, is een afwijkende regeling getroffen. Op uitdrukkelijk Nederlands verzoek heeft men zich aan Spaanse zijde uiteindelijk bereid verklaard om, in afwijking van de tot dusverre door Spanje in zijn overeenkomsten ter vermijding van dubbele belasting gevolgde gedragslijn, voor uitgaande deelnemingsdividenden, die in Nederland krachtens de zogenaamde deelnemingsvrijstelling van vennootschapsbelasting zijn vrijgesteld, genoegen te nemen met een bronheffing van 5 pct. (onderdeel VII van het protocol). Slechts voor het geval, dat Nederland de deelnemingsvrijstelling niet

Aan

*de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

zou verlenen – welk geval, gelet op de nog in de recente Wet op de vennootschapsbelasting 1969 neergelegde regeling, van hypothetische betekenis is – bepaalt artikel 10, derde lid, letter *b*, van de overeenkomst, dat Spanje een bronheffing van 10 pct. mag toepassen. In verband met de feitelijke situatie, dat dividenden die in een deelnemingsverhouding door een Spaanse vennootschap aan een Nederlandse vennootschap worden uitgekeerd aan een bronheffing van 5 pct. zijn onderworpen, is voor dividenden, die in een deelnemingsverhouding door een Nederlandse vennootschap aan een Spaanse vennootschap worden uitgekeerd, eveneens een bronheffing van 5 pct. overeengekomen (artikel 10, derde lid, letter *a*).

Een deelnemingsverhouding wordt aanwezig geacht, indien de ontvangende vennootschap, alleen of tezamen met een andere vennootschap in hetzelfde land, ten minste 50 pct. van het kapitaal van de betalende vennootschap bezit en elk van de ontvangende vennootschappen ten minste 25 pct. van dat kapitaal bezit.

Met betrekking tot interest is overeengekomen dat deze over en weer aan een bronheffing van 10 pct. mag worden onderworpen (artikel 11, tweede lid). Wat Spanje betreft betekent dit een verlaging van de bronheffing van 24 pct. tot 10 pct. Een verdere verlaging van de bronheffing bleek niet mogelijk; van Spaanse zijde beriep men zich ten deze mede op de modelconventie van de O.E.S.O.

Wat de belastingheffing van royalty's betreft is een bronheffing van 6 pct. overeengekomen (artikel 12, tweede lid). Voor Spanje betekent dit, dat de bronheffing op verreweg de meeste royalty's wordt verlaagd van 14 pct. tot 6 pct. De Spaanse regering kon zich niet verenigen met een volledige vrijstelling dan wel een lagere bronheffing dan 6 pct. De omstandigheid, dat ook in de O.E.S.O. een uitzondering voor Spanje (en enige andere landen) is aanvaard op de in de modelconventie aanbevolen regel dat royalty's niet aan bronheffing zullen zijn onderworpen en de overweging dat van Spaanse zijde op het punt van de deelnemingsdividenden in belangrijke mate aan de Nederlandse wensen was tegemoet gekomen, hebben er toe geleid, dat overeenstemming is verkregen over een percentage van 6. In dit licht moet mede worden gezien de hierna nog te vermelden overgangsregeling voor uit Spanje afkomstige industriële royalty's die aan inwoners van Nederland worden betaald ingevolge contracten, die in de eerste 5 jaren na de inwerkingtreding van de overeenkomst worden gesloten (onderdeel XIV van het protocol).

De overeenkomst bevat, in navolging van andere overeenkomsten ter vermijding van dubbele belasting die Nederland in de laatste jaren heeft gesloten, een bepaling tegen het ontgaan van de belastingheffing over de winst uit aanmerkelijk belang (artikel 14, vijfde lid). Ook de in de modelconventie van de O.E.S.O. aanbevolen bepaling, die een verbod van discriminatie inhoudt, is opgenomen (artikel 26).

De wijze van voorkoming van dubbele belasting is in artikel 25 van de overeenkomst geregeld. Zowel Nederland als Spanje zullen de zogenaamde vrijstellingsmethode toepassen. Ten aanzien van de bronheffing op dividenden, interest en royalty's geldt echter, dat deze zal worden verrekend met de belasting die in het woonland van de genietter over die inkomsten verschuldigd is. Indien evenwel de belasting die Spanje op uitgaande interest heft minder bedraagt dan de 10 pct. die Spanje ingevolge artikel 11, tweede lid, mag heffen, zal Nederland onder bepaalde voorwaarden niettemin een bedrag ter grootte

van 10 pct. van de interest met de Nederlandse belasting verrekken. Daartoe is vereist, dat de interest verschuldigd is krachtens een na 1 januari 1968 aangegane lening en dat de verlaging van de bronheffing op die interest geschiedt in het kader van de wettelijke maatregelen, die Spanje heeft getroffen om het voor buitenlandse financiële instellingen aantrekkelijk te maken leningen te verstrekken voor nieuwe investeringen door Spaanse ondernemingen (onderdeel XIII van het protocol). Door deze bepaling wordt voorkomen, dat in die gevallen het effect van de geringere belastingheffing dan waartoe Spanje ingevolge de overeenkomst gerechtigd is, geheel of gedeeltelijk wordt te niet gedaan. Immers, indien met de belasting, die Nederland van de verstreker van de lening heft, slechts de werkelijk door Spanje geheven belasting zou worden verrekend, zou de Spaanse tegemoetkoming in feite worden achterhaald door een overeenkomstige stijging van de Nederlandse belasting.

Zoals hiervoor reeds werd opgemerkt is in onderdeel XIV van het protocol een overgangsregeling opgenomen voor uit Spanje afkomstige industriële royalty's die aan inwoners van Nederland worden betaald ingevolge contracten die in de eerste 5 jaren na de inwerkingtreding van de overeenkomst worden gesloten. Krachtens die bepaling zal Spanje over die royalty's gedurende de eerste 5 jaren na de afsluiting van het contract niet meer dan 5 pct. belasting heffen. Daartegenover zal Nederland gedurende dezelfde periode niet slechts de werkelijk geheven Spaanse belasting verrekenen, doch tevens een extra bedrag ter grootte van eveneens 5 pct. van de royalty's. Het feitelijke effect is mitsdien, dat Nederland gedurende een beperkte periode bij zijn belastingheffing dient te handelen alsof de overeenkomst voorzag in een verlaging van de Spaanse bronheffing van 14 pct. tot 10 pct. Deze overgangsregeling, waarop van Spaanse zijde als uitvloeisel van het huidige Spaanse economische beleid ter zake zeer sterke aandrang werd uitgeoefend, is door de Nederlandse delegatie aanvaard, nadat gebleken was dat de Spaanse delegatie de aanvaarding harerzijds van een bronheffing van 5 pct. op deelnemingsdividenden daarvan afhankelijk stelde.

De overeenkomst zal toepassing vinden voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar volgende op dat waarin de bekrachtigingsoorkonden worden uitgewisseld. De bepalingen inzake dividenden, interest en royalty's zullen echter 30 dagen na de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden van toepassing worden (artikel 32). Voorts is aan de bepalingen inzake de belastingheffing van scheep- en luchtvaartondernemingen terugwerkende kracht tot 1 januari 1965 verleend (onderdeel XVII van het protocol).

De overeenkomst heeft slechts gelding voor het Rijk in Europa. Ingevolge artikel 31 kan de gelding ervan echter worden uitgebreid tot Suriname en de Nederlandse Antillen. Geen van beide regeringen heeft echter tot dusverre aanleiding gevonden de wens te kennen te geven, dat de overeenkomst tot hun land wordt uitgebreid.

De Staatssecretaris van Financiën,

SCHOLTEN.

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,

WESTERTERP.